

Środa, 10 lutego 2010 r.

Wspieranie dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania

P7_TA(2010)0020

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie wspierania dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania (2009/2174(INI))

(2010/C 341 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 kwietnia 2009 r. zatytułowany „Wspieranie dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania” (COM(2009)0201),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie konieczności opracowania skoordynowanej strategii w celu poprawy walki z oszustwami podatkowymi (COM(2006)0254),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 września 2008 r. w sprawie skoordynowanej strategii w celu poprawy walki z oszustwami podatkowymi ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 października 2005 r. zatytułowany „Wkład polityki podatkowej i celnej do Strategii lizbońskiej” (COM(2005)0532),
- uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w sprawie C-255/02 z dnia 21 lutego 2006 r. (Halifax i inni przeciwko Commissioners of Customs and Excise), w którym Trybunał stwierdził, że szósta dyrektywa VAT (dyrektywa 77/388/EWG) wyklucza odliczenie przez podatnika podatku naliczonego, jeżeli transakcje, z których wynika to prawo, stanowią nadużycie,
- uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w sprawie C-524/04 z dnia 13 marca 2007 r. (Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation przeciwko Commissioners of Inland Revenue), w którym Trybunał orzekł, że art. 43 traktatu WE nie sprzeciwia się wprowadzaniu w życie przez państwo członkowskie przepisów, które ograniczają prawa przedsiębiorczości w odniesieniu do czysto sztucznych struktur wykorzystywanych wyłącznie dla celów podatkowych,
- uwzględniając zalecenia zawarte w konkluzjach Rady z dnia 14 maja 2008 r. w sprawach podatkowych w odniesieniu do umów zawieranych z krajami trzecimi przez Wspólnotę i jej państwa członkowskie,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 13 listopada 2008 r. dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (COM(2008)0727),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 2 lutego 2009 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (COM(2009)0029),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 2 lutego 2009 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (COM(2009)0028),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 30 kwietnia 2009 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmieniającej dyrektywę 2004/39/WE i 2009/.../WE (COM(2009)0207),

⁽¹⁾ Dz.U. C 295 E z 4.12.2009, s. 13.

Środa, 10 lutego 2010 r.

- uwzględniając zalecenie Komisji dla Rady w sprawie upoważnienia Komisji do podjęcia negocjacji umów między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Księstwem Andory, Księstwem Monako i Republiką San Marino, z drugiej strony, w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i innej nielegalnej działalności naruszającej ich interesy finansowe oraz zapewnienia współpracy administracyjnej poprzez wymianę informacji w dziedzinie opodatkowania, a także w sprawie upoważnienia Komisji do podjęcia negocjacji umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie zwalczania nadużyć w obszarze podatków bezpośrednich i uchylania się od podatków bezpośrednich oraz zapewnienia współpracy administracyjnej poprzez wymianę informacji w dziedzinie opodatkowania (SEC(2009)0899),
 - uwzględniając oświadczenie grupy G-20 wydane w następstwie szczytu dotyczącego rynków finansowych i gospodarki światowej, który odbył się w dniu 15 listopada 2008 r. w Waszyngtonie,
 - uwzględniając konkluzje prezydencji wydane w następstwie posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 19 i 20 marca 2009 r.,
 - uwzględniając oświadczenie grupy G-20 wydane w następstwie szczytu w sprawie globalnego planu naprawy i reform, który odbył się w dniu 2 kwietnia 2009 r. w Londynie,
 - uwzględniając konkluzje Rady wydane w następstwie jej posiedzeń w dniach 9 czerwca 2009 r. i 20 października 2009 r.,
 - uwzględniając konkluzje prezydencji wydane w następstwie posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 18 i 19 czerwca 2009 r.,
 - uwzględniając oświadczenie wydane przez ministrów finansów grupy G-8 w dniu 13 lipca 2009 r. w Lecce (Włochy),
 - uwzględniając oświadczenie przywódców grupy G-20 wydane podczas posiedzenia, które odbyło się w Pittsburgu w dniach 24 i 25 września 2009 r.,
 - uwzględniając art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
 - uwzględniając sprawozdanie amerykańskiego Government Accountability Office (2007), sprawozdanie brytyjskiego National Audit Office (2008) i sprawozdanie Conseil des Prélèvements Obligatoires (2009), w których wskazuje się m.in., że ok. jedna trzecia spośród 700 największych brytyjskich korporacji nie zapłaciła w 2005 i 2006 roku żadnych podatków, że 25 % amerykańskich przedsiębiorstw, których wartość aktywów przekracza 250 mln USD lub których roczny dochód przekracza 50 mln USD, również nie zapłaciło żadnego podatku w latach 1998-2005 oraz że największe francuskie korporacje płacą obecnie podatek od średniego realnego zysku na poziomie 8 %, podczas gdy oficjalna stawka podatkowa wynosi 33 %,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A7-0007/2010),
- A. mając na uwadze, że na szczeblu UE i międzynarodowym panuje powszechna zgoda co do tego, iż dobre rządy w dziedzinie opodatkowania oznaczają przejrzystość, wymianę informacji i uczciwą konkurencję podatkową,
- B. mając na uwadze, że brak dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania zachęca do oszustw podatkowych i uchylania się od płacenia podatków oraz ma poważne konsekwencje dla budżetów krajowych i systemów zasobów Unii Europejskiej, czego koszt w UE szacuje się na 2,5 % PKB rocznie; mając na uwadze, że oszustwa podatkowe stawiają uczciwych przedsiębiorców w gorszej sytuacji z punktu widzenia konkurencyjności; mając na uwadze, że dobre rządy w dziedzinie opodatkowania powinny spowodować udostępnienie państwom członkowskim UE i krajom rozwijającym się większej ilości zasobów na realizację milenijnych celów rozwoju,

Środa, 10 lutego 2010 r.

- C. mając na uwadze, że globalizacja znacznie utrudniła zwalczanie nadużyć podatkowych na szczeblu międzynarodowym oraz że dotknęła przede wszystkim 27 państw członkowskich UE, między którymi zachodzą istotne różnice; mając na uwadze, że czynniki te zdecydowanie przemawiają za usprawnieniem współpracy międzynarodowej w UE i na szczeblu międzynarodowym w celu zapewnienia skuteczności tej współpracy,
- D. mając na uwadze, że unikanie zobowiązań podatkowych i uchylanie się od płacenia podatków na szczeblu międzynarodowym stanowi poważną przeszkodę w realizacji milenijnych celów rozwoju,
- E. mając na uwadze, że znaczna liczba przedsiębiorstw wielonarodowych jest zorganizowana w taki sposób, aby czerpać korzyść z unikania zobowiązań podatkowych na terytoriach, na których prowadzą działalność; mając na uwadze, że zróżnicowane traktowanie pod względem podatkowym na różnych terytoriach sprzyja wielkim, międzynarodowym lub mającym ustaloną pozycję przedsiębiorstwom kosztem przedsiębiorstw małych, krajowych lub nowo powstających,
- F. mając na uwadze, że zdolność przedsiębiorstw wielonarodowych do korzystania w szerokim zakresie z rajów podatkowych oraz stref ulg i preferencji finansowych w ramach strategii unikania zobowiązań podatkowych kłóci się z zasadą uczciwej konkurencji i odpowiedzialności przedsiębiorstw,
- G. mając na uwadze, że raje podatkowe są sprzeczne z zasadami solidarności, sprawiedliwości i redystrybucji; mając na uwadze, że w warunkach zglobalizowanej gospodarki znaczna liczba przedsiębiorstw wielonarodowych wykorzystuje swą siłę do wywierania nacisku na rządy, szczególnie w krajach rozwijających się, w celu obniżenia stawek podatkowych i dostarczenia zachęt podatkowych dla przyciągnięcia inwestycji; mając na uwadze, że w praktyce spowodowało to przesunięcie obciążenia podatkowego na pracowników i gospodarstwa domowe o najniższych dochodach oraz wymusiło drastyczne cięcia w służbach publicznych,
- H. mając na uwadze, że Rada zajmuje się obecnie szeregiem istotnych wniosków legislacyjnych w sprawie opodatkowania oszczędności, współpracy administracyjnej i wzajemnej pomocy w odzyskiwaniu podatków; mając na uwadze, że wzmocnienie dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania w UE zapewni polityczną i moralną podstawę do wymagania dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania od krajów trzecich,
- I. mając na uwadze, że przyjęcie ogólnych zasad przeciwdziałania unikaniu opodatkowania (GAAP) uprawnia organy podatkowe do określenia, czy głównym celem danej transakcji jest unikanie lub zmniejszenie zobowiązań podatkowych, a jeżeli tak, umożliwia im nałożenie dodatkowej opłaty w celu przeciwdziałania takim praktykom,
- J. mając na uwadze, że kraje rozwijające się często nie mają legitymacji lub kompetencji do opodatkowania własnych obywateli właśnie z powodu złych rządów w dziedzinie opodatkowania; mając na uwadze, że formułując swoją politykę fiskalną, UE musi uwzględnić szczególne problemy stojące przed krajami rozwijającymi się i dostarczyć im wsparcie w ich przewyciężeniu,
- K. mając na uwadze, że wspólne starania grupy G-20 i ONZ, wraz z wysiłkami w ramach inicjatyw pod kierunkiem OECD, przyniosły pewne obiecujące wyniki w zakresie zarządzania podatkami; mając na uwadze, że wyniki te wciąż są niewystarczające do radzenia sobie z wyzwaniami, jakie stanowią raje podatkowe oraz strefy ulg i preferencji finansowych, a w ślad za tymi wynikami musi iść stanowcze, skuteczne i konsekwentne działanie,
- L. mając na uwadze, że obecnie OECD szacuje kapitał prywatny zgromadzony w rajach podatkowych na niemal 1 000 000 000 000 USD (1 bilion USD) – pięciokrotnie więcej niż dwadzieścia lat temu; mając na uwadze, że ponad milion spółek, przede wszystkim w Stanach Zjednoczonych i w państwach członkowskich UE, posiada zarejestrowane siedziby w krajach rajów podatkowych,
- M. mając na uwadze istnienie dowodów, że kryzys finansowy został wywołany częściowo przez nowe rodzaje złożonych instrumentów finansowych i instrumentów pochodnych ulokowanych w znacznej mierze w funduszach z siedzibą na terytoriach zapewniających tajemnicę transakcji; mając na uwadze, że w rajach podatkowych istnieją np. złożone produkty finansowe powodujące niestabilność finansową, a wiele instytucji finansowych miało zobowiązania pozabilansowe usytuowane w rajach podatkowych; mając na uwadze, że ogólnie kryzys finansowy rzucił nowe światło na konsekwencje braku dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania, ukazując zagrożenia związane z terytoriami o nieprzejrzystym charakterze,

Środa, 10 lutego 2010 r.

N. mając na uwadze, że w Unii Europejskiej odzyskuje się jedynie 5 % transgranicznych należności podatkowych,

Okazja nie do przecenienia

1. stanowczo potępia raje podatkowe, które zachęcają do unikania zobowiązań podatkowych, uchylania się od nich oraz odpływu kapitału, jak również czerpania korzyści z tych praktyk; wzywa zatem państwa członkowskie do uznania za priorytet walki z rajami podatkowymi, uchylaniem się od zobowiązań podatkowych i nielegalnym odpływem kapitału; wzywa UE do wzmoczenia działań i przyjęcia natychmiastowych, konkretnych środków – takich jak sankcje – w stosunku do rajów podatkowych, uchylania się od zobowiązań podatkowych i nielegalnego odpływu kapitału;

2. uważa, że dobre rządy w dziedzinie opodatkowania, rozumiane jako przejrzystość, wymiana informacji na wszystkich szczeblach, skuteczna współpraca transgraniczna i uczciwa konkurencja podatkowa, są kluczowym elementem odbudowy światowej gospodarki po zapaści finansowej w 2008 r.;

3. w tym kontekście przypomina, że zasadnicze znaczenie ma ukrócenie zjawiska wykorzystywania nieistniejących osób prawnych, aby uniknąć opodatkowania; podkreśla także, że zamiast tajemnicy bankowej w każdym przypadku regułą winna być automatyczna wymiana informacji – w tym we wszystkich państwach członkowskich i terytoriach zależnych; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem wnioski Komisji w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, ponieważ m.in. rozciąga on współpracę między państwami członkowskimi na wszelkie rodzaje podatków, znosi tajemnicę bankową i wprowadza automatyczną wymianę informacji jako ogólną zasadę;

Na szczeblu UE

4. przypomina, że Parlament wydał stanowisko dla Rady w sprawie zmian w dyrektywie 2003/48/WE, zwracając się do niej m.in. o zakończenie tymczasowego odstępstwa, które umożliwia Austrii, Belgii i Luksemburgowi unikanie wymiany informacji poprzez stosowanie podatku u źródła; wzywa Radę do przyjęcia dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2003/48/WE zgodnie ze stanowiskiem Parlamentu;

5. w odniesieniu do unijnego opodatkowania oszczędności przyjmuje z zadowoleniem jako pierwszy krok wycofanie przez Austrię, Belgię, Luksemburg i Szwajcarię zastrzeżeń do art. 26 modelowej konwencji OECD w sprawie podatku oraz przyjęcie norm OECD przez Andorę, Monako, Liechtenstein i San Marino; przyjmuje z zadowoleniem decyzję Belgii o przejściu, z dniem 1 stycznia 2010 r., z systemu pobierania podatku u źródła na system automatycznej wymiany informacji;

6. przypomina, że w stanowisku z dnia 24 kwietnia 2009 r. Parlament zwrócił się o znaczące rozszerzenie zakresu dyrektywy 2003/48/WE, w szczególności w celu objęcia nim podmiotów prawnych (zwłaszcza przedsiębiorstw prywatnych i trustów) i różnych form dochodu z inwestycji; przypomina, że przepisy dyrektywy 2003/48/WE należy rozszerzyć na Singapur, Hongkong, Makau i inne terytoria, takie jak Dubaj, Nowa Zelandia, Ghana i niektóre stany USA, do których nie ma zastosowania dyrektywa 2003/48/WE, przez co stanowią miejsca sprzyjające uchylaniu się od zobowiązań podatkowych;

7. uważa, że wprowadzanie do obrotu w UE alternatywnych funduszy z siedzibą w kraju trzecim musi być uzależnione od przestrzegania przez ten kraj norm dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania, w tym skutecznego wdrażania – w oparciu o prawnie wiążące przepisy – zasady automatycznej wymiany informacji; w szczególności podkreśla, że postęp w dziedzinie norm dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania na takich forach międzynarodowych jak OECD i G-20 nie powinien uniemożliwiać Unii Europejskiej stosowania wyższych norm;

8. podkreśla, że skuteczniejsze wdrażanie istniejących przepisów unijnych i krajowych w dziedzinie opodatkowania usprawniłoby odzyskiwanie podatków; podkreśla też jednak pilną potrzebę dalszych starań i środków na rzecz poprawy dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania;

9. przypomina, że nadużycia związane z VAT są kwestią budzącą szczególne obawy z punktu widzenia funkcjonowania rynku wewnętrznego, ponieważ mają bezpośrednie skutki transgraniczne, wiążą się z utratą wysokich kwot dochodów i mają bezpośredni wpływ na budżet UE; wzywa Radę do przyjęcia nowej dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i do zwalczania oszustw w dziedzinie VAT, przy należytych uwzględnieniu stanowiska Parlamentu;

Środa, 10 lutego 2010 r.

Na szczelbu międzynarodowym

10. wzywa wszystkie zainteresowane strony do przyspieszenia zawarcia umowy z Liechtensteinem o przeciwdziałaniu nadużyciom finansowym; wzywa Radę do uzgodnienia mandatu Komisji do negocjacji podobnych umów z Andorą, Monako, San Marino i Szwajcarią; w związku z tym wzywa państwa członkowskie do dokonania przeglądu swoich dwustronnych umów o opodatkowaniu z krajami trzecimi;

11. wzywa do wzmożonej współpracy, takiej jak automatyczna wymiana informacji między krajami, w celu łatwiejszego odzyskiwania kapitału przeniesionego nielegalnie za granicę ze szkodą dla rynku wewnętrznego;

12. zwraca się do Komisji o niezwłoczne przedstawienie sprawozdania na temat zalecenia Rady z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie umieszczenia klauzuli o dobrych rządach w dziedzinie opodatkowania w odnośnych umowach zawieranych przez Unię Europejską i jej państwa członkowskie z krajami trzecimi; w szczególności podkreśla potrzebę wynegocjowania przepisów w sprawie dobrych rządów w kontekście ogólnych lub szczegółowych umów z krajami trzecimi oraz potrzebę zapewnienia skutecznej procedury nadzoru ich wdrażania;

13. w związku z pracami dotyczącymi szkodliwej konkurencji podatkowej w ramach kodeksu postępowania w zakresie opodatkowania przedsiębiorstw przypomina o potrzebie zapewnienia, że państwa członkowskie wdrażają kodeks w stosunkach z krajami trzecimi w sposób spójny ze staraniami o wspieranie przejrzystości i wymiany informacji w kwestiach podatkowych;

14. przyjmuje z zadowoleniem – jako pierwszy krok – postępy w zakresie dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania poczynione w wyniku inicjatyw innych forów międzynarodowych, takich jak G-20, G-8, ONZ, a w szczególności OECD; uważa jednak, że zobowiązania podjęte dotychczas przez G-20 nie są wystarczające do stawienia czoła wyzwaniom, jakie stanowi uchylanie się od zobowiązań podatkowych, raje podatkowe oraz strefy ulg i preferencji finansowych;

15. przypomina, że wysiłki w walce z rajami podatkowymi i uchylaniem się od zobowiązań podatkowych odniosą sukces tylko wówczas, gdy wszystkich będą obowiązywać te same zasady, co pozwoli uniknąć powstawania nowych luk prawnych otwierających pole do nadużyć; w tym kontekście jest zdania, że dyrektywa 2003/48/WE, która ustanowiła zasadę automatycznej wielostronnej wymiany informacji między krajami, stanowi pozytywny krok ku wprowadzeniu globalnych ram automatycznej wymiany informacji; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem wnioski Komisji mający na celu promowanie współpracy z krajami trzecimi w ramach dyrektywy 2003/48/WE;

16. wzywa OECD i jej państwa członkowskie do pełnego włączenia Komisji do wzajemnej weryfikacji w ramach światowego forum, w szczególności w odniesieniu do wskazania terytoriów unikających współpracy, opracowania procesu oceny zgodności i wdrożenia odstraszących środków zaradczych w celu promowania przestrzegania przedmiotowych norm; uważa ponadto, że ramy OECD dotyczące walki z rajami podatkowymi są niezadowolające; podkreśla potrzebę poprawy wskaźnika uzyskania statusu terytorium współpracującego, np. poprzez nadanie mu wartości jakościowej; krytycznie odnosi się do faktu, że wskaźnik ten wymaga zawarcia jedynie 12 umów o wymianie informacji w dziedzinie opodatkowania; ubolewa w związku z tym, że wymiana informacji następuje wyłącznie na żądanie, a nie jest obowiązkowym i wiążącym wymogiem, oraz że OECD zezwala na wykreślenie rządów z czarnej listy po zwykłym złożeniu obietnicy przestrzegania zasad wymiany informacji, bez dopilnowania, aby zasady te były rzeczywiście wprowadzone w życie;

W kierunku rzeczywistej polityki UE na rzecz dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania

17. uważa, że potrzebna jest konsekwencja i rzeczywista polityka UE na rzecz dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania; uważa, że wiarygodność Unii Europejskiej zależy m.in. od jej woli podjęcia w pierwszej kolejności kroków przeciwko rajom podatkowym na swoim własnym terytorium – co stanowiłoby przykład dobrych rządów; zwraca się do Komisji, aby w związku z tym ściśle nadzorowała szybkie i staranne wdrożenie działań określonych w jej komunikacie w sprawie wspierania dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania;

18. uważa, bez uszczerbku dla uprawnień państw członkowskich, że należy zwrócić się do Komisji o opracowanie i sformułowanie takiego podejścia UE oraz zapewnić jej niezbędne środki;

Środa, 10 lutego 2010 r.

19. zaleca ustanowienie odpowiedniego systemu zachęt celem odzyskiwania transgranicznych należności podatkowych, tak aby podnieść obecny niski wskaźnik odzyskiwania, wynoszący 5 %, poprzez podział znacznej części wpływów ze ściągania niezapłaconych podatków pomiędzy z jednej strony administrację odzyskującą należności podatkowe w imieniu wnioskującego państwa członkowskiego, a z drugiej administrację wnioskującego państwa członkowskiego;

20. w odniesieniu do wzajemnej pomocy w odzyskiwaniu należności podatkowych, ceł i innych obciążeń zwraca się do Komisji o oszacowanie skali transgranicznych należności podatkowych, których dotyczą wnioski państw członkowskich i które mają być odzyskane na terytorium Unii Europejskiej, oraz wprowadzenie mierzalnych wskaźników pomiaru postępów w odzyskiwaniu transgranicznym;

21. uważa, że UE powinna czynnie wspierać podniesienie norm OECD, tak aby automatyczna wielostronna wymiana informacji stała się ogólnościową normą; ponadto wzywa UE do przyjęcia środków zapobiegających nadużywaniu „zasady miejsca zamieszkania” poprzez fikcyjny status zamieszkania lub własności, co umożliwiłoby holdingom nieprowadzącym żadnej działalności lub przedsiębiorstwom działającym na zasadzie skrzynki pocztowej osłonę rzeczywistych właścicieli przed płaceniem podatków w ich kraju zamieszkania; wzywa także UE do przyjęcia wspólnego podejścia do stosowania środków zwalczania nadużyć, które powinno być skuteczne, sprawiedliwe i oparte na koncepcji czysto sztucznych struktur, określonej przez Trybunał Sprawiedliwości;

22. wzywa UE do wdrożenia spójnego podejścia do dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania w kontekście europejskiej polityki sąsiedztwa, polityki rozszerzenia i polityki współpracy na rzecz rozwoju; podkreśla, że polityka fiskalna powinna aktywnie przyczynić się do budowania trwałych i przejrzystych systemów podatkowych w krajach rozwijających się, zwłaszcza w celu eliminacji nadużyć podatkowych, które dorocznie powodują stratę wpływów z opodatkowania odpowiadającą dziesięciokrotności kwoty na pomoc rozwojową dostarczanej przez kraje rozwinięte; uważa, że na realizację tego celu muszą być przeznaczone wystarczające środki; przypomina, że zarządzanie podatkami pozwoli w ostatecznym rozrachunku na przyciągnięcie inwestycji, o ile będzie się przyczyniać do pewności prawnej, przejrzystości i stabilności w dziedzinie opodatkowania;

23. podkreśla potrzebę przeglądu obecnych międzynarodowych standardów rachunkowości w celu zwiększenia przejrzystości; w związku z tym zwraca się o wymóg ujawniania w rocznych sprawozdaniach finansowych przedsiębiorstw, w podziale na poszczególne kraje, informacji rachunkowych dotyczących rajów podatkowych i proponuje ustanowienie rejestru publicznego UE z wykazem nazwisk osób i nazw przedsiębiorstw, które utworzyły przedsiębiorstwa i otworzyły rachunki w rajach podatkowych, w celu ujawnienia faktycznych beneficjentów kryjących się za spółkami offshore;

24. podkreśla, że państwa członkowskie powinny koordynować swoje strategie polityczne, tak aby usprawnić wdrażanie przepisów w dziedzinie przeciwdziałania unikaniu opodatkowania;

25. przypomina, że wprowadzenie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania przedsiębiorstw pomogłoby rozwiązać w UE problem podwójnego opodatkowania i kwestie dotyczące cen transferowych w ramach skonsolidowanych grup; w związku z tym spodziewa się otrzymać ocenę skutków Komisji najpóźniej do końca bieżącego roku;

26. proponuje – w celu lepszej identyfikacji nieprawidłowych cen transakcji i najczęściej stosowanych technik uchylania się od zobowiązań podatkowych – aby Komisja potraktowała priorytetowo szersze stosowanie metody transakcyjnej marży netto, przenosząc zakres kontroli cen transferowych z transakcji na poziom przedsiębiorstw; zauważa, że metoda transakcyjnej marży netto skupia się na porównaniu przychodów między przedsiębiorstwami danego sektora przemysłu i że trwały spadek zysków filii przedsiębiorstwa wielonarodowego znacznie poniżej średniej dla sektora może świadczyć o masowym stosowaniu cen transferowych;

27. wzywa UE do zbadania zakresu możliwych sankcji i zachęt wspierających dobre rządy w dziedzinie opodatkowania, takich jak specjalna opłata od operacji do lub z terytoriów unikających współpracy, nieuznawanie w UE statusu prawnego spółek utworzonych na terytoriach unikających współpracy oraz zakaz ustanawiania lub utrzymywania przez instytucje finansowe UE filii lub oddziałów na terytoriach unikających współpracy;

28. uważa, że UE powinna także zapewnić spójność wdrażania na szczeblu unijnym i międzynarodowym norm w dziedzinie nadzoru ostrożnościowego, opodatkowania oraz prania pieniędzy i przeciwdziałania terroryzmowi;

Środa, 10 lutego 2010 r.

29. zwraca się do Komisji o coroczne składanie Parlamentowi sprawozdania z wdrażania polityki fiskalnej UE, począwszy od października 2010 r.;

*

* *

30. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.

Równość kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej - rok 2009

P7_TA(2010)0021

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – rok 2009 (2009/2101 (INI))

(2010/C 341 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 oraz art. 3 ust. 3 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 23 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 27 lutego 2009 w sprawie równości kobiet i mężczyzn – rok 2009 (COM(2009)0077),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 czerwca 2000 r. zatytułowany „W kierunku wspólnotowej strategii ramowej w dziedzinie równości kobiet i mężczyzn (2001-2005)” (COM(2000)0335) oraz roczne sprawozdania Komisji w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej za lata 2000, 2001, 2002, 2004, 2005, 2006, 2007 i 2008 (odpowiednio: COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044, COM(2006)0071, COM(2007)0049 i COM(2008)0010),
- uwzględniając dyrektywę 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równych szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja przededagowana) ⁽¹⁾,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie gospodarki społecznej ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 października 2008 r. zatytułowany „Większa równowaga między pracą a rodziną: ułatwianie godzenia życia zawodowego, prywatnego i rodzinnego”(COM(2008)0635),
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn prowadzących działalność na własny rachunek oraz uchylającej dyrektywę 86/613/EWG, (COM(2008)0636) przedstawiony przez Komisję dnia 3 października 2008 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0062.